در زمان رسول الله صلی الله علیه وسلم مردی همسرش را به زنا متهم کرد و فرزندی را که همسرش به دنیا آورد از خود نفی کرد؛ این بود که رسول الله صلی الله علیه وسلم به این زن و شوهر دستور داد چنانکه الله متعال فرموده، ملاعنه کنند و پس از آن فرزند را به زن داد و آنها را از یکدیگر جدا نمود.

از عبدالله بن عمر رضی الله عنهما روایت است که در زمان رسول الله صلی الله علیه وسلم مردی همسرش را به زنا متهم کرد و فرزندی را که همسرش به دنیا آورد از خود نفی کرد؛ این بود که رسول الله صلی الله علیه وسلم به این زن و شوهر دستور داد چنانکه الله متعال فرموده، ملاعنه کنند و پس از آن فرزند را به زن داد و آنها را از یکدیگر جدا نمود.
[صحیح است] [متفق علیه]

در این حدیث عبدالله بن عمر رضی الله عنهما روایت می کند که مردی همسرش را به زنا متهم کرد و فرزندش را از خود نفی کرد و از آن برائت جست؛ و همسرش ادعایش را تکذیب کرد و علیه خود اعتراف نکرد. بنابراین ملاعنه کردند و شوهر چهار بار گواهی داد که در ادعایش صادق است و در بار پنجم خود را شایسته ی لعنت دانست اگر دروغ گفته باشد. سپس همسر وی چهار بار الله متعال را گواه گرفت که شوهرش دروغ می گوید و در بار پنجم، خود را شایسته ی خشم و غضب الله متعال دانست اگر دروغ گفته باشد و اینگونه علیه خود دعا نمود. زمانی که ملاعنه ی آنها تمام شد، رسول الله صلی الله علیه وسلم برای همیشه آنها را از هم جدا کرد و فرزند به دنیا آمده را تابع مادر قرار داده و به او سپرد و نسبت داد، چنانکه هیچ ارتباط و نسبتی به شوهرش ندارد.

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/6024